

Ο περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για το Τοπίο (Κυρωτικός) Νόμος του 2006 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 4(ΙΙΙ) του 2006

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΠΙΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για το Τοπίο (Κυρωτικός) Νόμος του 2006. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για το Τοπίο, που έγινε στη Φλωρεντία στις 20 Οκτωβρίου 2000, της οποίας το πρωτότυπο κείμενο στην αγγλική γλώσσα εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα.

Πίνακας,
Μέρος Ι,
Μέρος ΙΙ.

3.—(1) Η Σύμβαση, η οποία έχει υπογραφεί από τη Δημοκρατία, μετά από την Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 54.178 και ημερομηνία 30 Αυγούστου 2001, με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται. Κύρωση της
Σύμβασης.

(2) Σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ του κειμένου στο Μέρος Ι του Πίνακα και του κειμένου στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο στο Μέρος Ι. Πίνακας,
Μέρος Ι,
Μέρος ΙΙ.

4. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς, που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας για την καλύτερη εφαρμογή της Σύμβασης. Κανονισμοί.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 2)

ΜΕΡΟΣ Ι

European Landscape Convention

Preamble

The member States of the Council of Europe signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage, and that this aim is pursued in particular through agreements in the economic and social fields;

Concerned to achieve sustainable development based on a balanced and harmonious relationship between social needs, economic activity and the environment;

Noting that the landscape has an important public interest role in the cultural, ecological, environmental and social fields, and constitutes a resource favourable to economic activity and whose protection, management and planning can contribute to job creation;

Aware that the landscape contributes to the formation of local cultures and that it is a basic component of the European natural and cultural heritage, contributing to human well-being and consolidation of the European identity;

Acknowledging that the landscape is an important part of the quality of life for people everywhere: in urban areas and in the countryside, in degraded areas as well as in areas of high quality, in areas recognised as being of outstanding beauty as well as everyday areas;

Noting that developments in agriculture, forestry, industrial and mineral production techniques and in regional planning, town planning, transport, infrastructure, tourism and recreation and, at a more general level, changes in the world economy are in many cases accelerating the transformation of landscapes;

Wishing to respond to the public's wish to enjoy high quality landscapes and to play an active part in the development of landscapes;

Believing that the landscape is a key element of individual and social well-being and that its protection, management and planning entail rights and responsibilities for everyone;

Having regard to the legal texts existing at international level in the field of protection and management of the natural and cultural heritage, regional and spatial planning, local self-government and transfrontier co-operation, in particular the Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats (Bern, 19 September 1979), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (Granada, 3 October 1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (revised) (Valletta, 16 January 1992), the European Outline Convention on Transfrontier Co-operation between Territorial Communities or Authorities (Madrid, 21 May 1980) and its additional protocols, the European Charter of Local Self-government (Strasbourg, 15 October 1985), the Convention on Biological Diversity (Rio, 5 June 1992), the Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage (Paris, 16 November 1972), and the Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-making and Access to Justice on Environmental Matters (Aarhus, 25 June 1998);

Acknowledging that the quality and diversity of European landscapes constitute a common resource, and that it is important to co-operate towards its protection, management and planning;

Wishing to provide a new instrument devoted exclusively to the protection, management and planning of all landscapes in Europe,

Have agreed as follows:

Chapter I – General provisions

Article 1 - Definitions

For the purposes of the Convention:

- a. "Landscape" means an area, as perceived by people, whose character is the result of the action and interaction of natural and/or human factors;
- b. "Landscape policy" means an expression by the competent public authorities of general principles, strategies and guidelines that permit the taking of specific measures aimed at the protection, management and planning of landscapes;
- c. "Landscape quality objective" means, for a specific landscape, the formulation by the competent public authorities of the aspirations of the public with regard to the landscape features of their surroundings;
- d. "Landscape protection" means actions to conserve and maintain the significant or characteristic features of a landscape, justified by its heritage value derived from its natural configuration and/or from human activity;
- e. "Landscape management" means action, from a perspective of sustainable development, to ensure the regular upkeep of a landscape, so as to guide and harmonise changes which are brought about by social, economic and environmental processes;
- f. "Landscape planning" means strong forward-looking action to enhance, restore or create landscapes.

Article 2 – Scope

Subject to the provisions contained in Article 15, this Convention applies to the entire territory of the Parties and covers natural, rural, urban and peri-urban areas. It includes land, inland water and marine areas. It concerns landscapes that might be considered outstanding as well as everyday or degraded landscapes.

Article 3 – Aims

The aims of this Convention are to promote landscape protection, management and planning, and to organise European co-operation on landscape issues.

Chapter II – National measures

Article 4 – Division of responsibilities

Each Party shall implement this Convention, in particular Articles 5 and 6, according to its own division of powers, in conformity with its constitutional principles and administrative arrangements, and respecting the principle of subsidiarity, taking into account the European Charter of Local Self-government. Without derogating from the provisions of this Convention, each Party shall harmonise the implementation of this convention with its own policies.

Article 5 – General measures

Each Party undertakes:

- a. to recognise landscapes in law as an essential component of people's surroundings, an expression of the diversity of their shared cultural and natural heritage, and a foundation of their identity;
- b. to establish and implement landscape policies aimed at landscape protection, management and planning through the adoption of the specific measures set out in Article 6;
- c. to establish procedures for the participation of the general public, local and regional authorities, and other parties with an interest in the definition and implementation of the landscape policies mentioned in paragraph *b* above;
- d. to integrate landscape into its regional and town planning policies and in its cultural, environmental, agricultural, social and economic policies, as well as in any other policies with possible direct or indirect impact on landscape.

Article 6 – Specific measures

A. *Awareness-raising*

Each Party undertakes to increase awareness among the civil society, private organisations, and public authorities of the value of landscapes, their rôle and changes to them.

B. *Training and education*

Each Party undertakes to promote:

- a. training for specialists in landscape appraisal and operations;
- b. multidisciplinary training programmes in landscape policy, protection, management and planning, for professionals in the private and public sectors and for associations concerned;
- c. school and university courses which, in the relevant subject areas, address the values attaching to landscapes and the issues raised by their protection, management and planning.

C. Identification and assessment

1. With the active participation of the interested parties, as stipulated in Article 5.c, and with a view to improving knowledge of its landscapes, each Party undertakes:

- a. i) to identify its own landscapes throughout its territory;
- ii) to analyse their characteristics and the forces and pressures transforming them;
- iii) to take note of changes;
- b. to assess the landscapes thus identified, taking into account the particular values assigned to them by the interested parties and the population concerned.

2. These identification and assessment procedures shall be guided by the exchanges of experience and methodology, organised between the Parties at European level pursuant to Article 8.

D. Landscape quality objectives

Each Party undertakes to define landscape quality objectives for the landscapes identified and assessed, after public consultation in accordance with Article 5.c.

E. Implementation

To put landscape policies into effect, each Party undertakes to introduce instruments aimed at protecting, managing and/or planning the landscape.

Chapter III – European Co-operation

Article 7 – International policies and programmes

Parties undertake to co-operate in the consideration of the landscape dimension of international policies and programmes, and to recommend, where relevant, the inclusion in them of landscape considerations.

Article 8 – Mutual assistance and exchange of information

The Parties undertake to co-operate in order to enhance the effectiveness of measures taken under other articles of this Convention, and in particular:

- a. to render each other technical and scientific assistance in landscape matters through the pooling and exchange of experience, and the results of research projects;
- b. to promote the exchange of landscape specialists in particular for training and information purposes;
- c. to exchange information on all matters covered by the provisions of the Convention.

Article 9 – Transfrontier landscapes

The Parties shall encourage transfrontier co-operation on local and regional level and, wherever necessary, prepare and implement joint landscape programmes.

Article 10 – Monitoring of the implementation of the Convention

1. Existing competent Committees of Experts set up under Article 17 of the Statute of the Council of Europe shall be designated by the Committee of Ministers of the Council of Europe to be responsible for monitoring the implementation of the Convention.
2. Following each meeting of the Committees of Experts, the Secretary General of the Council of Europe shall transmit a report on the work carried out and on the operation of the Convention to the Committee of Ministers.
3. The Committees of Experts shall propose to the Committee of Ministers the criteria for conferring and the rules governing the Landscape award of the Council of Europe.

Article 11 – Landscape award of the Council of Europe

1. The Landscape award of the Council of Europe is a distinction which may be conferred on local and regional authorities and their groupings that have instituted, as part of the landscape policy of a Party to this Convention, a policy or measures to protect, manage and/or plan their landscape, which have proved lastingly effective and can thus serve as an example to other territorial authorities in Europe. The distinction may be also conferred on non-governmental organisations having made particularly remarkable contributions to landscape protection, management or planning.
2. Applications for the Landscape award of the Council of Europe shall be submitted to the Committees of Experts mentioned in Article 10 by the Parties. Transfrontier local and regional authorities and groupings of local and regional authorities concerned, may apply provided that they jointly manage the landscape in question.
3. On proposals from the Committees of Experts mentioned in Article 10 the Committee of Ministers shall define and publish the criteria for conferring the Landscape award of the Council of Europe, adopt the relevant rules and confer the Award.
4. The granting of the Landscape award of the Council of Europe is to encourage those receiving the award to ensure the sustainable protection, management and/or planning of the landscape areas concerned.

Chapter IV – Final clauses

Article 12 – Relationship with other instruments

The provisions of this Convention shall not prejudice stricter provisions concerning landscape protection, management and planning contained in other existing or future binding national or international instruments.

Article 13 – Signature, ratification and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
3. In respect of any signatory state which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 14 – Accession

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite the European Community and any European State which is not a member of the Council of Europe, to accede to the Convention by a majority decision as provided in Article 20.d of the Council of Europe Statute, and by the unanimous vote of the States parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers.
2. In respect of any acceding State, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 15 – Territorial application

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.
2. Any Party may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. The Convention shall take effect in respect of such a territory on the first day following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two paragraphs above may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by notification addressed to the Secretary General. Such withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 16 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 17 – Amendments

1. Any Party or the Committees of Experts mentioned in Article 10 may propose amendments to this Convention.
2. Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the others Parties, and to any European non-member State which has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 14.
3. The Committees of Experts mentioned in Article 10 shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the States parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
4. Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which three Council of Europe member States have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 18 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State or the European Community having acceded to this Convention, of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 13, 14 and 15;
- d. any declaration made under Article 15;
- e. any denunciation made under Article 16;
- f. any proposal for amendment, any amendment adopted pursuant to Article 17 and the date on which it comes into force;
- g. any other act, notification, information or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Florence, this 20th day of October 2000, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any state or to the European Community should they be invited to accede to this Convention.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΠΙΟ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης συμβαλλόμενα μέχρι τούδε,

Θεωρώντας ότι ο στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας ανάμεσα στα Μέλη του για τον σκοπό της διασφάλισης και υλοποίησης των ιδανικών και των αξιών που αποτελούν την κοινή τους κληρονομιά, και ότι αυτός ο στόχος επιδιώκεται ιδίως δια μέσου συμφωνιών στα οικονομικά και κοινωνικά πεδία:

Ενδιαφερόμενα να επιτύχουν βιώσιμη ανάπτυξη βασισμένη σε μια ισσορροπημένη και αρμονική συσχέτιση κοινωνικών αναγκών, οικονομικής δραστηριότητας και του περιβάλλοντος:

Επισημαίνοντας ότι το τοπίο διαδραματίζει σημαντικό ρόλο δημόσιου ενδιαφέροντος στο πολιτισμικό, οικολογικό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό πεδίο, ότι συνιστά τρόπο που ευνοεί την ανάπτυξη οικονομικής δραστηριότητας, καθώς και ότι η προστασία, η διαχείριση και ο σχεδιασμός του μπορούν να συμβάλουν στη δημιουργία θέσεων εργασίας:

Έχοντας επίγνωση ότι το τοπίο συμβάλλει στη διαμόρφωση των τοπικών παραδόσεων και ότι αποτελεί ένα βασικό συστατικό της Ευρωπαϊκής φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, συνεισφέροντας στην ανθρώπινη ευημερία και στον καθορισμό της Ευρωπαϊκής ταυτότητας:

Αναγνωρίζοντας ότι το τοπίο είναι ένα σημαντικό μέρος της ποιότητας ζωής των ανθρώπων οπουδήποτε: σε αστικές περιοχές και στην ύπαιθρο, σε υποβαθμισμένες περιοχές, όπως και σε περιοχές υψηλής ποιότητας, σε περιοχές αναγνωρισμένες ως εξαιρετικού φυσικού κάλλους, όπως και σε περιοχές χωρίς ιδιαιτερότητες:

Σημειώνοντας ότι εξελίξεις στη γεωργία, στη δασοπονία, στις τεχνικές βιομηχανικής και εξορυκτικής παραγωγής, καθώς και στον χωροταξικό σχεδιασμό, στην πολεοδομία, στις συγκοινωνίες, στην υποδομή, στον τουρισμό και στην αναψυχή και ότι, σε ένα γενικότερο επίπεδο, μεταβολές στην παγκόσμια οικονομία, σε πολλές περιπτώσεις επιταχύνουν την αλλοίωση των τοπίων:

Θέλοντας να ανταποκριθούν στην επιθυμία του κοινού να απολαμβάνει υψηλής ποιότητας τοπία και να διαδραματίζει ενεργό ρόλο στην ανάπτυξή τους:

Πιστεύοντας ότι το τοπίο είναι καθοριστικό στοιχείο για την ατομική και κοινωνική ευημερία και ότι η προστασία, η διαχείριση και ο σχεδιασμός του συνεπάγονται δικαιώματα και ευθύνες για τον καθένα:

Έχοντας ως αναφορά τα υφιστάμενα, σε διεθνές επίπεδο, νομικά κείμενα στους τομείς της προστασίας και διαχείρισης της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, του περιφερειακού και χωροταξικού σχεδιασμού, της τοπικής αυτοδιοίκησης και της διασυνοριακής συνεργασίας, και συγκεκριμένα τη Σύμβαση για τη Διατήρηση της Άγριας Ζωής και των Φυσικών Οικοτόπων της Ευρώπης (Βέρνη, 19 Σεπτεμβρίου 1979), τη Σύμβαση για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (Γρανάδα, 3 Οκτωβρίου 1985), την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία της Αρχαιολογικής Κληρονομιάς (αναθεωρημένη) (Βαλέτα, 16 Ιανουαρίου 1992), την

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Πλαίσιο για τη Διασυνοριακή Συνεργασία ανάμεσα σε Τοπικές Κοινότητες ή Αρχές (Μαδρίτη, 21 Μαΐου 1980) και τα πρόσθετα πρωτόκολλά της, την Ευρωπαϊκή Χάρτα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Στρασβούργο, 15 Οκτωβρίου 1985), τη Σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα (Ρίο Ιανέιρο, 5 Ιουνίου 1992), τη Σύμβαση που αφορά στην Προστασία της Παγκόσμιας Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς (Παρίσι, 16 Νοεμβρίου 1972), και τη Σύμβαση για την Πρόσβαση στην Πληροφόρηση, τη Συμμετοχή του Κοινού στη Λήψη Αποφάσεων και την Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη για Περιβαλλοντικά Ζητήματα (Άρχους, 25 Ιουνίου 1998).

Αναγνωρίζοντας ότι η ποιότητα και η ποικιλία των Ευρωπαϊκών τοπίων συνιστά κοινό πόρο, και ότι είναι σημαντική η συνεργασία για την προστασία, της διαχείριση και τον σχεδιασμό του.

Πρόσδοκώντας στην παροχή ενός νέου θεσμικού εργαλείου αφιερωμένου αποκλειστικά στην προστασία, διαχείριση και σχεδιασμό όλων των τοπίων στην Ευρώπη,

Έχουν αποφασίσει τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι – Γενικές Ρυθμίσεις

Άρθρο 1 – Ορισμοί

Για τους σκοπούς της Σύμβασης:

α. «Τοπίο» σημαίνει περιοχή, όπως αυτή γίνεται αντιληπτή από τον λαό, της οποίας ο χαρακτήρας είναι αποτέλεσμα της δράσης και αλληλεπίδρασης των φυσικών ή/και ανθρωπίνων παραγόντων.

β. «Πολιτική τοπίου» αποτελεί έκφραση των αρμόδιων δημόσιων αρχών μέσα από γενικές αρχές, στρατηγικές και κατευθυντήριες οδηγίες που επιτρέπουν τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων, τα οποία αποσκοπούν στην προστασία, διαχείριση και σχεδιασμό των τοπίων.

γ. «Στόχος ποιότητας τοπίου» σημαίνει, για συγκεκριμένο τοπίο, τη διατύπωση από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές των προσδοκιών του κοινού σε σχέση με τα χαρακτηριστικά του τοπίου που το περιβάλλει.

δ. «Προστασία τοπίου» σημαίνει δράσεις με σκοπό τη διατήρηση και συντήρηση των σημαντικών ή ιδιαίτερων χαρακτηριστικών ενός τοπίου, βάσει της κληροδοτημένης του αξίας, που προέρχεται από τη φυσική του διαμόρφωση ή/και την ανθρωπίνη δραστηριότητα.

ε. «Διαχείριση τοπίου» σημαίνει δράση, μέσα από την προοπτική της βιώσιμης ανάπτυξης, για τη διασφάλιση της συντήρησης ενός τοπίου σε τακτική βάση, ώστε να ρυθμίζονται και να εντάσσονται αρμονικά σ' αυτό μεταβολές που προκαλούνται από κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές διεργασίες.

στ. «Σχεδιασμός τοπίου» σημαίνει έντονα διορατική παρέμβαση που αποσκοπεί στη βελτίωση, αποκατάσταση ή δημιουργία τοπίων.

Άρθρο 2 – Πεδίο Εφαρμογής

Υποκείμενη στις πρόνοιες του άρθρου 15, η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε ολόκληρη την επικράτεια των Συμβαλλόμενων Μερών και καλύπτει φυσικές, αγροτικές, αστικές και περι-αστικές περιοχές. Περιλαμβάνει χερσαίες εκτάσεις, εσωτερικά ύδατα και θαλάσσιες περιοχές. Αφορά τόσο τοπία που μπορούν να θεωρηθούν εξαιρετικά, όσο και τοπία χωρίς ιδιαιτερότητα ή υποβαθμισμένα.

Άρθρο 3 – Στόχοι

Στόχοι της παρούσας Σύμβασης είναι η προαγωγή της προστασίας, της διαχείρισης και του σχεδιασμού του τοπίου, καθώς και η οργάνωση της ευρωπαϊκής συνεργασίας σε συναφή θέματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ – Εθνικά Μέτρα

Άρθρο 4 – Κατανομή Ευθυνών

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση, ειδικά τα άρθρα 5 και 6, σύμφωνα με την ισχύουσα σ' αυτό κατανομή αρμοδιοτήτων, σε συνέπεια με τις συνταγματικές του αρχές και τους διοικητικούς διακανονισμούς του, και με σεβασμό στην αρχή της επικουρικότητας, λαμβάνοντας υπόψη τον Ευρωπαϊκή Χάρτα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Χωρίς εξαίρεση από τις ρυθμίσεις της Σύμβασης, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα εναρμονίζει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης με τις δικές του πολιτικές.

Άρθρο 5 – Γενικά Μέτρα

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει:

α. Τη νομική αναγνώριση του τοπίου ως αναπόσπαστου συστατικού του ανθρώπινου περιβάλλοντος, ως έκφραση της ποικιλίας της κοινής πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς των πολιτών, και ως θεμέλιο της ταυτότητάς τους.

β. Τον καθορισμό και την εφαρμογή πολιτικής για το τοπίο που να απτοσκοπεί στην προστασία, διαχείριση και σχεδιασμό του μέσα από την υιοθέτηση των συγκεκριμένων μέτρων που προνοεί το άρθρο 6.

γ. Τη θεσμοθέτηση διαδικασίας για τη συμμετοχή των πολιτών, των τοπικών και περιφερειακών αρχών, και άλλων ενδιαφερόμενων μερών στον καθορισμό και την εφαρμογή της πολιτικής για το τοπίο, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο β.

δ. Την ένταξη της έννοιας του τοπίου στην πολεοδομική και χωροταξική πολιτική, στις πολιτιστικές, περιβαλλοντικές, αγροτικές, κοινωνικές και οικονομικές πολιτικές, καθώς και σε άλλους τομείς με δυνατές άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις στο τοπίο.

Άρθρο 6 – Ειδικά Μέτρα

A. Ενδυνάμωση της συνείδησης των πολιτών

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει να προωθήσει την ενδυνάμωση της συνείδησης των πολιτών, των ιδιωτικών οργανισμών και των δημόσιων αρχών σε σχέση με την αξία των τοπίων, τον ρόλο τους και τις μεταβολές στις οποίες αυτά υπόκεινται.

B. Εκπαίδευση και επιμόρφωση

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει την προαγωγή:

α. Της κατάρτισης ειδικών σε θέματα αξιολόγησης του τοπίου και των τρόπων επέμβασης σ' αυτό.

β. Της διοργάνωσης πολυτομεακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε σχέση με την πολιτική για το τοπίο, την προστασία, τη διαχείριση και τον σχεδιασμό του, για

επαγγελματίες στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, καθώς και για ενδιαφερόμενα οργανωμένα σύνολα.

γ. Της εισαγωγής σχολικών και πανεπιστημιακών κύκλων μαθημάτων, οι οποίοι, στις σχετικές θεματικές ενότητες, θα εξετάζουν τις αξίες που αποδίδονται στο τοπίο και τα θέματα που εγείρονται από την προστασία, τη διαχείριση και τον σχεδιασμό του.

Γ. Αναγνώριση και αξιολόγηση

1. Με την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, όπως καθορίζεται στην παράγραφο γ του άρθρου 5, και με σκοπό τον εμπλουτισμό της γνώσης για τα τοπία του, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει:

- α.
 - i) την ανάγνωση των δικών του τοπίων σε ολόκληρη την επικράτειά του,
 - ii) την ανάλυση των χαρακτηριστικών τους και των δυνάμεων και πιέσεων που τα μεταβάλλουν, και
 - iii) την επισήμανση των μεταβολών αυτών.

β. Την αξιολόγηση των τοπίων που έχουν καταγραφεί με την πιο πάνω διαδικασία, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες αξίες που τους έχουν αποδοθεί από τα ενδιαφερόμενα μέρη και τον επηρεαζόμενο πληθυσμό.

2. Οι διαδικασίες καταγραφής και αξιολόγησης θα καθοδηγούνται από την ανταλλαγή εμπειριών και μεθοδολογίας, που θα οργανώνονται μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8.

Δ. Στόχοι ποιότητας τοπίου

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει να ορίσει τους στόχους ποιότητας του τοπίου για τα τοπία που έχουν καταγραφεί και αξιολογηθεί, μετά από δημόσια διαβούλευση, σύμφωνα με την παράγραφο γ του άρθρου 5.

Ε. Εφαρμογή

Για την αποτελεσματική εφαρμογή των πολιτικών για το τοπίο, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει την εισαγωγή θεσμικών εργαλείων που αποσκοπούν στην προστασία, τη διαχείριση ή/και τον σχεδιασμό του τοπίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ – Ευρωπαϊκή Συνεργασία

Άρθρο 7 – Διεθνείς Πολιτικές και Προγράμματα

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν να συνεργάζονται στην εξέταση της διάστασης του τοπίου σε διεθνή προγράμματα και πολιτικές, και να συστήνουν, όπου αρμόζει, την περίληψη σε αυτές σχετικών προνοιών.

Άρθρο 8 – Αμοιβαία Βοήθεια και Ανταλλαγή Πληροφοριών

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν να συνεργάζονται προκειμένου να βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνουν σύμφωνα με τα άρθρα αυτής της Σύμβασης, και ειδικότερα:

- α. Να παρέχουν το ένα στο άλλο τεχνική και επιστημονική βοήθεια σε ζητήματα τοπίου με την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών, και την κοινοποίηση αποτελεσμάτων ερευνητικών μελετών.
- β. Να προάγουν την ανταλλαγή εμπειρογνομόνων στα τοπία, κυρίως για σκοπούς εκπαίδευσης και ενημέρωσης.
- γ. Να ανταλλάζουν πληροφορίες σε όλα τα ζητήματα που καλύπτονται από τις πρόνοιες της Σύμβασης.

Άρθρο 9 – Διασυνοριακά τοπία

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενθαρρύνουν τη διασυνοριακή συνεργασία σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και, όπου χρειάζεται, θα ετοιμάζουν και θα εφαρμόζουν κοινά προγράμματα για το τοπίο.

Άρθρο 10 – Παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης

1. Υπάρχουσες αρμόδιες Επιτροπές Εμπειρογνομόνων, που έχουν συσταθεί με βάση το άρθρο 17 του Καταστατικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα καθοριστούν από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης ως υπεύθυνες για την παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης.
2. Σε συνέχεια κάθε Συνάντησης των Επιτροπών Εμπειρογνομόνων, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάζει προς την Επιτροπή Υπουργών έκθεση για το έργο που επιτελείται και τη λειτουργία της Σύμβασης.
3. Οι Επιτροπές Εμπειρογνομόνων θα προτείνουν στη Επιτροπή Υπουργών τα κριτήρια επιλογής και τους κανόνες που θα διέπουν την απονομή Βραβείου του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Τοπίο.

Άρθρο 11 – Βραβείο του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Τοπίο

1. Το Βραβείο του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Τοπίο είναι μια διάκριση η οποία μπορεί να απονέμεται σε τοπικές και περιφερειακές αρχές και στις ομάδες τους, που θα έχουν θεσμοθετήσει – μέσα από την πολιτική τοπίου ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη – πολιτική ή μέτρα για την προστασία, τη διαχείριση και/ή τον σχεδιασμό του τοπίου τους, τα οποία έχουν μακροπρόθεσμα αποδειχθεί αποτελεσματικά και ως εκ τούτου μπορούν να αξιοποιηθούν ως πρότυπα για άλλες περιφερειακές αρχές στην Ευρώπη. Η διάκριση μπορεί επίσης να απονέμεται σε μη κυβερνητικές οργανώσεις με ιδιαίτερα αξιοσημείωτη προσφορά στην προστασία, στη διαχείριση ή στον σχεδιασμό του τοπίου.

2. Αιτήσεις για το Βραβείο του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Τοπίο θα υποβάλλονται στις Επιτροπές Εμπειρογνομών που αναφέρονται στο άρθρο 10, από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Διασυνοριακές τοπικές και περιφερειακές αρχές, καθώς και ομάδες τέτοιων αρχών, μπορούν να υποβάλλουν αίτηση, υπό την προϋπόθεση ότι διαχειρίζονται από κοινού το τοπίο που αφορά η αίτηση.

3. Βάσει προτάσεων των Επιτροπών Εμπειρογνομών που αναφέρονται στο άρθρο 10, η Επιτροπή Υπουργών θα καθορίζει και θα δημοσιεύει τα κριτήρια για την απονομή του Βραβείου του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Τοπίο, θα υιοθετεί σχετικούς κανόνες και θα απονέμει το Βραβείο.

4. Η απονομή του Βραβείου του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Τοπίο γίνεται με στόχο την ενθάρρυνση των βραβευόμενων, ώστε να διασφαλίζουν τη βιώσιμη προστασία, διαχείριση και/ή σχεδιασμό των σχετικών τοπίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – Τελικές Διατάξεις

Άρθρο 12 – Σχέση με Άλλα Νομοθετήματα

Οι πρόνοιες της παρούσας Σύμβασης δεν προδεσμεύουν αυστηρότερες πρόνοιες που αφορούν την προστασία, τη διαχείριση και τον σχεδιασμό του τοπίου, που περιέχονται σε άλλα υφιστάμενα ή μελλοντικά δεσμευτικά εθνικά ή διεθνή νομοθετήματα.

Άρθρο 13 – Υπογραφή, Επικύρωση και Ισχύς

1. Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Θα υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα νομοθετήματα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών μετά από την ημερομηνία κατά την οποία δέκα Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης εξέφρασαν τη συναίνεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις πρόνοιες της προηγούμενης παραγράφου.

3. Με αναφορά σε οποιοδήποτε υπογράφων κράτος που εκφράζει αργότερα τη συναίνεσή του για να δεσμευτεί από αυτή, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία κατάθεσης του νομοθετήματος επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής της.

Άρθρο 14 – Προσχώρηση

1. Όταν η παρούσα Σύμβαση θα έχει τεθεί σε ισχύ, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να προσκαλέσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και οποιοδήποτε Ευρωπαϊκό Κράτος το οποίο δεν είναι μέρος του Συμβουλίου της Ευρώπης, να προσχωρήσει στην Σύμβαση με απόφαση πλειοψηφίας, όπως προβλέπεται στην παράγραφο δ του άρθρου 20 του ψηφίσματος του Συμβουλίου της Ευρώπης, και με την ομόφωνη ψήφο των Κρατών Μερών που δικαιούνται να κατέχουν θέσεις στην Επιτροπή Υπουργών.

2. Με αναφορά σε κάθε Κράτος που προσχωρεί, ή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα σε περίπτωση προσχώρησής της, η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία της κατάθεσης του νομοθετήματος προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 15 – Εδαφική Εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή συγχρόνως με την κατάθεση του νομοθετήματος επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να προσδιορίσει την περιοχή ή τις περιοχές στις οποίες θα εφαρμόζεται η Σύμβαση.

2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, σε οποιαδήποτε ύστερη ημερομηνία, με δήλωση που να απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου

της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης σε οποιοδήποτε άλλη περιοχή που καθορίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με τέτοια περιοχή, η Σύμβαση θα ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από τον Γενικό Γραμματέα.

3. Οποιαδήποτε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με τις δύο πιο πάνω παραγράφους μπορεί, αναφορικά με οποιαδήποτε περιοχή που αναφέρεται σε τέτοια δήλωση, να ανακληθεί με ειδοποίηση που απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Τέτοια ανάκληση θα ενεργοποιηθεί την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία της παραλαβής της ειδοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 16 – Αποκήρυξη

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, σε οποιοδήποτε χρόνο, να αποκηρύξει την παρούσα Σύμβαση με ειδοποίηση που να απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Τέτοια αποκήρυξη θα ενεργοποιηθεί την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία της παραλαβής της ειδοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 17 – Τροποποιήσεις

1. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος ή οι Επιτροπές Εμπειρογνώμόνων που αναφέρονται στο άρθρο 10 μπορούν να προτείνουν τροποποιήσεις στην παρούσα Σύμβαση.

2. Οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση θα γνωστοποιείται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος θα τη διαβιβάζει στα Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα λοιπά Συμβαλλόμενα Μέρη, και σε οποιοδήποτε Ευρωπαϊκό Κράτος μη μέλος έχει προσκληθεί να προχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 14.

3. Οι Επιτροπές Ειδικών που αναφέρονται στο άρθρο 10 θα εξετάζουν οποιαδήποτε προτεινόμενη τροποποίηση και θα υποβάλλουν κείμενο που θα έχει υιοθετηθεί με πλειοψηφία τριών τετάρτων των εκπροσώπων των Συμβαλλομένων Μερών στην Επιτροπή Υπουργών για υιοθέτηση. Σε συνέχεια της υιοθέτησής του από την Επιτροπή Υπουργών με την πλειοψηφία που προβλέπεται στην παράγραφο δ του άρθρου 20 του Καταστατικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, και με την ομόφωνη ψήφο των Κρατών-Μερών που δικαιούνται να κατέχουν θέσεις στην Επιτροπή Υπουργών, το κείμενο θα προωθείται στα Συμβαλλόμενα Μέρη για αποδοχή.

4. Οποιαδήποτε τροποποίηση θα τίθεται σε ισχύ αναφορικά με τα Συμβαλλόμενα Μέρη που θα την έχουν αποδεχθεί την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία κατά την οποία τρία Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης θα έχουν ενημερώσει τον Γενικό Γραμματέα για την αποδοχή της. Σε σχέση με οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος που την αποδέχεται στη συνέχεια, τέτοια τροποποίηση θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών έπειτα από την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω Μέρος θα έχει ειδοποιήσει τον Γενικό Γραμματέα για την αποδοχή του.

Άρθρο 18 – Ειδοποιήσεις

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα ειδοποιεί τα Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, οποιοδήποτε Κράτος ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα που έχει προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση, για τα ακόλουθα:

- α. Κάθε υπογραφή.
- β. Την κατάθεση οποιουδήποτε νομοθετήματος επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.
- γ. Οποιαδήποτε ημερομηνία κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση βάσει των άρθρων 13, 14 και 15.
- δ. Οποιαδήποτε δήλωση γίνεται με βάση το άρθρο 15.
- ε. Οποιαδήποτε καταγγελία γίνεται με βάση το άρθρο 16.
- στ. Οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση, οποιαδήποτε τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με το άρθρο 17 και την ημερομηνία κατά την οποία αυτή τίθεται σε ισχύ.
- ζ. Οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, ειδοποίηση, ενημέρωση ή γνωστοποίηση που σχετίζεται με την παρούσα Σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΗΣΕΩΣ
Λευκωσία, Νοέμβριος 2004